

Høringssvar –

FORSLAG TIL LOV OM BEHANDLING AV PERSONOPPLYSNINGER FOR ANTIDOPINGFORMÅL OG VED MANIPULERING AV IDRETTSKONKURRANSER.

Kort om NBO:

[Norsk Bransjeforening for Onlinespill](#) ble stiftet i januar 2019.

NBOs formål er å fremme innføringen av en ansvarlig og bærekraftig lisensregulering av det norske onlinemarkedet for pengespill. Vi skal styrke kunnskapsgrunnlaget hos alle aktører som er involvert i arbeidet med en nasjonal regulering av spill, og oppmuntre andre spilloperatører til å slutte opp om en ansvarlig lisensmodell med høy kanaliseringsgrad.

Medlemmene forplikter seg å følge NBOs bransjestandard/Code of Conduct.

Merknader til høringen

I høringsbrev 27. juni 2022 er det foreslått en ny lov om behandling av personopplysninger for antidopingformål og ved arbeid mot manipulering av idrettskonkurranser. Formålet med lovforslaget er å gi Antidoping Norge, Lotteri- og stiftelsestilsynet, Norges Idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite og andre aktuelle aktører tilknyttet antidopingarbeidet og arbeid mot manipulering av idrettskonkurranser et klart og tilstrekkelig rettslig grunnlag for behandling av personopplysninger. Lovforslaget er foranlediget av innføringen og gjennomføringen av EUs personvernforordning (Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) 2016/679, heretter "forordningen") i norsk rett.

Norsk Bransjeforening for onlinespill begrenser vår uttalelse til den delen av høringen som berører manipulering av idrettskonkurranser.

Å motvirke dette er et arbeid NBO støtter, og derfor er vi også positive til forslag til ny lov om behandling av personopplysninger. Dessverre er ikke dagens reguleringsmodell for pengespill egnet for å implementere et slikt regelverk så det gir ønsket effekt. Til det velger for mange norske onlinespillere bort enerettsmodellen til fordel for ikke norsk-regulerte selskaper.

Denne utfordringen peker departementet selv på i høringsnotatet der det heter at:
«En effektiv bekjempelse av problemet forutsetter bidrag fra den organiserte idretten, pengespilltilbydere og offentlige myndigheter. Arbeidet krever felles innsats på tvers av sektorene, og informasjonsutveksling mellom berørte aktører er avgjørende.»

Videre skriver de at:

«En effektiv etterlevelse av konvensjonsforpliktelsene krever felles innsats på tvers mellom ulike aktører som arbeider mot manipulering av idrettskonkurranser. Informasjonsutveksling mellom berørte aktører er avgjørende. Sentrale aktører på feltet er nasjonale og internasjonale idrettsorganisasjoner, politi og andre myndigheter i Norge, andre lands

myndigheter (andre lands nasjonale enheter) og kommersielle aktører, særlig knyttet til pengespillfeltet.»

Altså anerkjenner lovforslaget de kommersielle pengespillselskapene som viktige og sentrale aktører i arbeidet for å hindre manipulering av idrettskonkurranser. Likevel omhandler det kun de aktørene som etter lov om pengespill har tillatelse i Norge, og ekskluderer dermed veldig mange av de tilbyderne nordmenn fullt lovlig velger å sette spillene sine hos.

Dette er et paradoks som nok en gang viser hvordan den norske enerettsmodellen fra 1946 er i utakt med en digital forbrukeratferd anno 2022.

H2 Gambling Capital har gjennom mange år analysert kanaliseringsgraden for onlinespill i en rekke land, deriblant Norge. For 2021 legger de til grunn en kanaliseringsgrad for ikke norsk-regulerte selskaper på 67 prosent – samtidig som onlinespill utgjør en stadig økende andel av det totale norske spillmarkedet. Viser til [NBOs høringssvar knyttet til forslag om ny pengespillov](#) og [NBOs høringssvar av ny pengespillforskrift](#).

I praksis betyr det at langt under halvparten av omsetningen innen online sport- og kasinospill nå foregår utenfor nasjonal regulering hos selskaper som ikke blir berørt av lovforslaget.

Dette svekker dramatisk muligheten til å få til den felles innsatsen og informasjonsutvekslingen departementet lister som forutsetninger for å lykkes. Å hindre manipulering av idrettskonkurranser møter dermed akkurat de samme utfordringene som forebyggingen av problemspill: Innsatsen blir konsentrert om de få, i stedet for de mange – fordi man ikke fanger opp de stadig flere som velger å spille utenfor en svekket enerettsmodell.

Spørsmålet da blir hvor lenge man skal holde fast på den.

I Sverige tok de konsekvensen av en fallende kanaliseringsgrad og endret fra sin enerettsmodell til lisensregulering fra 1. januar 2019.

Siden har [kanaliseringsgraden økt til 85% prosent](#), økningen i problemspillere har stagnert og svenske myndigheter har etter egen vurdering fått «bedre kontroll over markedet» - akkurat det som skal til også for en mer effektiv bekjempelse av manipulering av idrettskonkurranser.

Med vennlig hilsen

Carl Fredrik Stenstrøm
Generalsekretær NBO